

ΕΤΑΙΡ Η ΗΛΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
Παρασκευαστού 4
454 44 10 ΑΚΥΝΙΑ

Η ΠΑΡΓΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ετος 2ο • Αριθ. Φύλλου 7
Δεκέμβριος 1993

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9 * 10431 ΑΘΗΝΑ *
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΓΡΑΦΕΙΟΥ 5225788

Παργινός

Παργινή

Από υδατογραφία Ιταλού ζωγράφου του 1830 (Αρχείο Θωμά Τσοβίλη)

Ευτυχισμένο το 1994

Η ΠΑΡΓΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
Ετος 1ο • Αριθ. Φύλλου 4
ΜΑΡΤΙΟΣ 1993

Ιδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΙΝΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ - ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ
"Η ΠΑΡΓΑ"
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9 * 10431 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 52 25 788

Εκδότης
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΜΠΗ -
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Αστυδάμαντος 37-39 * 116 34 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 7226108

Διευθυντής
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Υμηττού 92 * 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Τηλ. 65 14 487

Εμβάσματα
ΝΙΚΗ ΔΡΑΚΟΥ
Μεγαλουπόλεως 26 * 114 74 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 6422902

Φωτοστοιχειοθεσία - Ηλεκτρονική
Σελιδοποίηση - Εκτύπωση
"Εκδόσεις ΚΑΛΑΜΑΣ"
Υπεύθυνος ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΥΓΔΑΛΗΣ
Μεγ. Αλεξάνδρου 56 - 104 36 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 5225955 FAX 5223855

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη
και τις απόψεις του Συλλόγου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Παργινών

Πρόεδρος: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΜΠΗ -
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Αντιπρόεδρος: ΚΩΣΤΑΣ ΣΜΠΗΛΙΑΣ
Γραμματέας: ΦΩΦΩ ΔΡΑΚΟΥ -
ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗ
Ταμίας: ΜΑΡΤΑΡΙΤΑ ΖΩΤΟΥ
Δημ. Σχέσεις: ΝΙΚΗ ΔΡΑΚΟΥ
Μέλος: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ
Μέλος: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ
Μέλος: ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΚΟΥΛΗΣ
Μέλος: ΑΥΓΗ ΠΑΤΕΡΑ -
ΓΚΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Πολλές καλές κουβέντες ακούστηκαν για το προηγούμενο φύλλο της έκδοσής μας. Ορισμένοι μάλιστα στον κόπο να επικοινωνήσουν τηλεφωνικά μαζί μας για να μας τις πουν.

Τους ευχαριστούμε θερμά υποσχόμενοι ότι πάντα θα προσπαθούμε για το ανέβασμα της "ΠΑΡΓΑΣ".

Ακούστηκαν βέβαια και διαμαρτυρίες, άσχημες κριτικές και παράπονα. Αυτά όμως όχι κατευθείαν σε μας.

Παρά ταύτα η σύνταξη είναι ευαίσθητη, την ενδιαφέρει η καλόπιστη κριτική γι' αυτό και απαντάει:

- Γιατί δε μου στείλανε εμένα εφημερίδα;

- Γιατί οι καταστάσεις που χρησιμοποιήθηκαν για να εντοπιστούν ονόματα Παργινών δε σε είχαν γραμμένο και ο από μνήμης εντοπισμός 600 ονομάτων είναι δύσκολος. Κάποιος θα ξεχαστεί. Εσύ όμως γιατί δεν άκουσες τις εκκλήσεις μας να μας ζητήσεις να στη στείλουμε;

Οχι. Η πρωτοσέλιδη φωτογραφία μας δεν πήγε την Πάργα στην Ευρωπαϊκή Τουρκία, αλλά δυστυχώς σ' αν-

Τα παράπονα

τή ανήκε το χίλια οκτακόσια ενενήντα που ήταν σκλαβωμένη. Η φωτογραφία είναι ένα ντοκουμέντο που δεν παραχαράσσεται.

Όσο για το δρόμο του "Βάλτου" στην ασφαλτόστρωση αναφερόμαστε και όχι στη διάνοιξη που είχε γίνει πολλά χρόνια πριν.

Πρόκειται για λάθος του δαίμονα του υπολογιστή η αναγραφή στα ΕΚΛΟΓΙΚΑ στους ψήφους της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ του ονόματος ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ και αντίστροφα καθώς και η αντιμετάθεση στις λεζάντες των φωτογραφιών στο άρθρο, "Στο ποτάμι των... ψυχών".

Ζητάμε συγγνώμη και δεν μπορούμε δυστυχώς, να υποσχεθούμε ότι δε θα γίνουν λάθη γιατί ο δαίμων καραδοκεί. Κλείνοντας, θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε για μία ακόμα φορά πως "Η ΠΑΡΓΑ" είναι μία πολιτιστική έκδοση άχρωμη και άοσμη πολιτικά και κομματικά. Τον τομέα αυτόν αστον καλύψουν άλλα επαγγελματικά έντυπα. "ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1994" αγαπητοί αναγνώστες.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ • ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

● Μελίδης Νικόλαος του Ερμόλαου και ΟΡΦΕΙ ΑΝΤΟΝΕΛΛΑ του Φούλβιου, Ιταλίδα παντρεύτηκαν στις 16-10-1993.

● Λάμπρος Σταύρος του Λάμπρου και Δεσφύλα Παναγιώτα του Κων/ντίνου στις 30-10-1993 ετέλεσαν τους γάμους.

● Καρδάνης Νικόλαος του Σταύρου και Ζεκυριά Άννα του Γεωργίου στις 9-10-1993.

● Δήμου Ευάγγελος του Χρήστου και Κλοτσώνη Αριστέα του Δημοσθένη στις 27-11-1993.

● Ντάλλας Ιωάννης του Αποστόλου και Λιάλια Σίλβια του Λουκάνη (Αλβανοί υπήκοοι) στις 5-11-1993.

● Παππάς Ευθύμιος του Ευαγγέλου και Ελένη Ζυγούρη του Θωμά στις 4-12-1993.

● Πηγής Σπύρος του Θεμιστοκλή και PARLATO TALINA του Τσίρο (Ιταλίδα) στις 12-12-1993.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

● Ζέρης Αντώνιος απέκτησε κορίτσι στις 29-12-1993 στο Μαρούσι.

● Ζυγούρης Κων/ντίνος του Σταύρου απέκτησε αγόρι στις 20-11-1993, Αθήνα.

● Δημάκος Φώτιος του Μιχαήλ απέκτησε αγόρι στις 23-12-1993, Πρέβεζα.

● Γκιώνης Δημήτριος του Γρηγορίου

απέκτησε κορίτσι στις 26-11-1993, Ιωάννα.

● Τσοθίλης Αλέξανδρος του Ευαγγέλου απέκτησε κορίτσι στις 7-11-1993, Πρέβεζα.

● Νίκας Σπυρίδων του Χρήστου απέκτησε κορίτσι 21-10-1993, Πρέβεζα.

● Λένης Χρήστος του Βασιλείου απέκτησε κορίτσι στις 27-10-1993, Ιωάννινα.

● Ντάγκας Κων/ντίνος του Γεωργίου απέκτησε κορίτσι στις 28-9-1993, Ιωάννινα.

● Πηγής Σπύρος του Θεμιστοκλή απέκτησε κορίτσι στις 28-12-1993, Ιωάννινα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

● Απόστολος Μπάτσιος του Βασιλείου πέθανε στις 5-10-1993, ετών 79.

● Παπανίκας Χρήστος του Σταύρου θανε στις 31-10-1993, ετών 64.

● Τσίνα Λίνα του Ιωάννη πέθανε 13-11-1993, ετών 59.

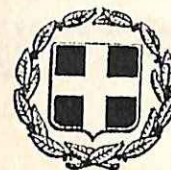
● Βέκιος Ηλίας του Αναστασίου πέθανε στις 20-11-1993, ετών 80.

● Καινούργιος Ελευθέριος του Δημήτρου στις 22-12-1993, ετών 71.

● Ανεμογιάννη Αγγελική του Σπύρου 14-1-1994, ετών 84.

● Βουρεκάς Ματθαίος του Σταύρου 15-1-1994, ετών 73.

● Κωνσταντινίδου Θεοδώρα του Εγγέλου στις 5-2-1994, ετών 78.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ Αρ. Φύλλου 564 / 21-5-1993

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ Αρ. Φύλλου 739 / 23-9-1993

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. Τ.Π. οικ. 1743

Τροποποίηση ορίων οικισμού Δήμου Πάργας Ν. Πρέβεζας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Εχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 3200/55 "περί διοικητικής αποκεντρώσεως" και τις διατάξεις του Ν. 3620/56 "περί τροποποίησης και συμπληρώσεως των διατάξεων περί διοικητικής αποκεντρώσεως".

2. Τις διατάξεις του Ν.Δ. 532/70 "περί συμπληρώσεως των διατάξεων περί διοικητικής αποκεντρώσεως".

3. Τις διατάξεις του Ν. 1032/80 "περί συστάσεως Υπουργείου Χωροταξίας".

4. τις διατάξεις του Π.Δ. 24.4.85 "Τρόπος καθορισμού ορίων οικισμών της χώρας μέχρι 2.000 κατοίκους" και των τροποποιητικών του Π.Δ. 14.2.87 και Π.Δ. 25.4.89.

5. Την με αριθ. πρωτ. Τ.Π. ΟΙΚ. 3055/29.7.1987 απόφαση Νομάρχης Πρέβεζας περί καθορισμού των ορίων του Δήμου Πάργας.

6. Τις με αριθ. 39/1992 και 17/1993 αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου Πάργας, με τις οποίες ζητούν την τροποποίηση των ορίων του Δήμου Πάργας και την επέκτασή τους στους Θύλακες Τσιρώνη, Ασάγια, Φαλόπα, και Δύο και Τρία Μάρμαρα.

7. Την με αριθ. Τ.Π. 768/10.3.1993 αρνητική εισήγηση του Τ.Π. και Π.Ε.Ν. Πρέβεζας προς το Σ.Χ.Ο.Π.Ν. Πρέβεζας.

8. Το με αριθ. 4/15.3.1993 (Θέμα 1) πρακτικό του Συμβουλίου Χωροταξίας Οικισμού και Περιβάλλοντος Ν. Πρέβεζας, με το οποίο γνωμοδοτεί κατά πλειοψηφία υπέρ της ζητούμενης τροποποίησης των ορίων του Δήμου Πάργας αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε τα όρια του οικισμού Δήμου Πάργας Ν. Πρέβεζας, όπως αυτά φαίνονται σημειωμένα με κόκκινη γραμμή στα συνημμένα τρία (3) διαγράμματα σε κλ. 1:1000 που φέρουν τη σφραγίδα του Συμβουλίου Χωροταξίας Οικισμού και Περιβάλλοντος Ν. Πρέβεζας.

Καθορίζουμε ελάχιστα όρια αρτιότητας οικοπέδων τα χίλια (1000) τετραγωνικά μέτρα.

Κάλυψη δαπάνης: Από τις διατάξεις αυτής της απόφασης προκαλείται δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού του οικείου Ο.Τ.Α. το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιορισθεί.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Πρέβεζα, 7 Μαΐου 1993

Ο Νομάρχης
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΑΜΑΚΗΣ

Σ.Σ. Ακολουθεί η δημοσίευση τεσσάρων πολεοδομικών σχεδίων, που για τεχνικούς λόγους δεν μπορούμε να αναδημοσιεύσουμε, οι ενδιαφερόμενοι όμως μπορούν να λάβουν γνώση στο Δημαρχείο της Πάργας.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. Υ38/οικ. 6382

Σύσταση Κέντρου Υγείας (Κ.Υ.) Πάργας Νομού Πρέβεζας. ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ.

Εχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 15 και 16 του Ν. 2071/92 "Εκσυγχρονισμός και Οργάνωση Συστήματος Υγείας" (ΦΕΚ 129/τ. Α'/15.7.92).

2. Την αρ. Υ 2009/20.5.93/ΦΕΚ. 365/τ. Β'/1993 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών "ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Οικονομικών στους Υφυπουργούς Οικονομικών".

3. Την αρ. 7/18.8.92 εισήγηση του Νομαρχιακού Συμβ. Πρέβεζας.

4. Την αρ. Απόφ. 6 της 95ης Ολομέλειας του ΚΕ.Σ.Υ./30.9.92 "Σύσταση Κέντρων Υγείας", αποφασίζουμε:

Άρθρο 1 / Σύσταση

Συνιστάται Κέντρο Υγείας (Κ.Υ.) Πάργας Νομού Πρέβεζας ως αποκεντρωμένη μονάδα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας και Δ/νσης Υγείας Νομαρχίας Πρέβεζας.

Άρθρο 2 / Σκοπός

Σκοπός του Κ.Υ. είναι ο αναφερόμενος στις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 16 του Ν. 2071/1992.

Ακροτελεύτιο Άρθρο / Κάλυψη δαπάνης

1. Δαπάνη μισθοδοσίας για το έτος 1993 δεν προκύπτει. Για το έτος 1994 και για κάθε επόμενο έτος η δαπάνη υπολογίζεται σε 73.000.000 δρχ. περίπου ετησίως και θα αντιμετωπισθεί από πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού του Υπουργείου μας έτους 1994 και κάθε επόμενου έτους (Φ.200 ΚΑΕ 0211), όπου θα υπάρξει σχετική πρόβλεψη μετά τη σύσταση των θέσεων προσωπικού.

2. Δαπάνη εξόδων λειτουργίας του Κ.Υ. ποσού δρχ. 47.270.000 περίπου, που θα βαρύνει τις πιστώσεις των οικείων ΚΑΕ του ειδ. Φ.155 της Νομαρχίας Πρέβεζας έτους 1994 και κάθε επόμενου έτους. Για το τρέχον έτος δεν προκύπτει δαπάνη. Το Κ.Υ. θα λειτουργήσει στην αρχή του 1994.

3. Εφάπαξ δαπάνη ποσού δρχ. 30.000.000 για την βελτίωση των κτιριακών εγκαταστάσεων του Κ.Υ. που θα βαρύνει τον Φ.200 ΚΑΕ 2321 του Προϋπολογισμού του Υπουργείου μας, έτους 1993. (Απόφαση Γ.Λ.Κ. 2020036/150045/2.4.93).

4. Εφάπαξ δαπάνη ποσού δρχ. 101.000.000 για την προμήθεια ειδών εξοπλισμού του Κ.Υ., που θα βαρύνει τις πιστώσεις των οικείων ΚΑΕ του ειδ. Φ.155 της Νομαρχίας Πρέβεζας, έτους 1994.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Σεπτεμβρίου 1993
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΣΩΤ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΝ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΔΗΜ. ΣΙΟΥΦΑΣ

ΤΑ ΒΕΡΕΣΕΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΟ ΓΚΟΥΝΑ

Από τον Νίκο Χρ. Τσάκα

Θα ταξιδέψουμε για λίγο στην παλιά Πάργα, της προπολεμικής εποχής, της εποχής του καϊκιού, της μαούνας, του αλόγου και της φτώχειας.

Η γενική κατάσταση από κάθε άποψη είναι γραφική και τραγική. Κυρίως δεν υπάρχουν δημόσια αφοδευτήρια (ευτυχώς έκλεισαν τελευταία και αυτά κάτω από το Δημαρχείο).

Οι ξένοι πολυάριθμοι κάθε εποχή και πιο πολύ την εποχή της σοδειάς (καπεταναίοι, ναύτες, ψαράδες, κερατζήδες, γανωτήδες κ.λπ. κ.λπ.), είχαν και τις ανάγκες τους, σαν ζωντανό οργανισμό.

Κατά πρώτο λόγο οι ελγές δεχόταν ζώα και ανθρώπους και αυτό ήταν ευχαρίστηση για τον ιδιοκτήτη τους, αφού λιπαίνονταν ανέξοδα το κτήμα. Στα χάνια πάλι υπήρχαν εκείνα τα δραματικά πρόχειρα αφοδευτήρια με τσιταμάδες και μπερντέδες. Ζώα και ανθρώπους σώσον Κύριε...

Η υπόλοιπη παραγωγή έπεφτε απροειδοποίητα στους δρόμους, στις γωνίες των σπιτιών, στα σοκάκια και τους γκαλντεριμένους δρόμους, πατιώταν από τις οπλές και γίνονταν στρώμα και μάταια οι σκουπιδαριόι αγωνιζόταν με αγκαθόσκουπες να καθαρίσουν.

Παρόλα αυτά τα ποδοβολητά των αλόγων μέσα στη νύχτα, οι φωνές των αγωγιάτων, αν συνδυαζόταν με φουρτουνιασμένο πέλαγος, συνέθεταν τρομαχτικές συμφωνίες ανεπανάληπτες που χάθηκαν χωρίς επιστροφή και παραμένουν ζωντανές μόνο στις τελευταίες μνήμες.

Παρόλη την τραγικότητα της υγιεινής καταστάσεως το Δημαρχείο αγωνιζόταν να παίρνει μέτρα υγείας και ένα πρόβλημα ήταν οι αφοδευτικές ανάγκες της αγοράς. Τι διάολο θεωρούμασταν και μέρος εξελιγμένο και κάθε τόσο άραζαν και "Λόρδικα".

Κάθε άνοιξη λοιπόν το Δημαρχείο μας με τα πενιχρά του μέσα, κατασκεύαζε τα δημόσια αφοδευτήριά του. Μέσα στη θάλασσα, περίπου στο ύψος της οικοδομής Κωνσταντή Αργύρη (τόρα Μπέλλου) εμπίγονταν γεροί πάλοι και επάνω τους τοποθετούνταν τα ξύλινα αφοδευτήρια σανιδένια, χωρισμένα σε δωματιάκια, με διαδρομάκι και μία τρύπα στη

μέση καθενός (χάρμα αρχιτεκτονικής) ώστε από τη θέση του "κουκουντάκια" να γίνεται η διαδικασία της απολύτρωσης, κατευθείαν στη θάλασσα, υπό τους σχετικούς παφλασμούς και υπό την άπληστη αναμονή κοπαδιών σαργών, σαργοπαπάδων, κεφάλων και άλλων ψαριών, συνηθισμένων να περιμένουν την εξ ύψους τροφοδοσία, στην οποία επέπιπταν με μανία. Το χειμώνα σαρώνονταν όλα για να αρχίσουμε την επόμενη άνοιξη.

Σήμερα ασφαλώς εξανιστάμεθα και αγανακτούμε μέχρις εξαγριώσεως από την περιφρόνηση των παλαιών μας έναντι των περιβαλλοντολογικών κανόνων, οι οποίοι επί πλέον, καμαρωτοί, ανακουφισμένοι και καταευχαριστημένοι κατέβαιναν από το ξύλινο μποντάκι πουσυνέδεε το ανακουφιστήριο με την ακρογιαλιά, ζωνοντας τις ντρίλινες θράκες ή τις μπουραζάνες τους με λουριά ή μακρὰ μάλλινα ζωνάρια, που προηγουμένως είχαν εναποθέσει στους σέρκους τους, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Το μέρος ήταν γνωστό και σαν τοπωνύμιο λέγανε π.χ. αυτό έγινε στην "Θέστρα" ή "Σέστρα" ή κάπως έτσι, δεν θυμάμαι καλά και έγινε πάταγος όταν ακούστηκε και στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου επί Ειρηνοδίκου Μάστορα.

Σε κάποια από τις φάσεις αυτές αρχαίος παργινός φούρναρης, εκτελούσε εκεί τα απολυτρωτικά του έναντι του εαυτού του καθήκοντα και ταυτοχρόνως τακτοποιούσε και τις λογιστικές εκκρεμότητες του φούρνου μονολογώντας με υψωμένη φωνή:

- Μου χρωστάει ο Νικόλα Ζώτος (π.χ.) δύο φράγκα, μου χρωστάει ο Γιάννη Πήλιο Ζέρης τρία φράγκα κ.λπ. κ.λπ.

Στο διπλανό ανακουφιστήριο ο Πάνο Γκούνας ασχολούμενος από πιο πριν με την ίδια υπόθεση με πάσα άνεση, άκουγε τις εκκρεμότητες του φούρναρη, που δεν το είχε αντιληφθεί.

Ξαφνικά λοιπόν ο Πάνος μεταξὺ βογγητών και αχαχαρισμάτων στα οποία ήταν υπερβολικά εκδηλωτικός με φουσκωμένες τις φλέβες του λαιμού από τη διπλή προσπάθεια, ρωτάει:

Αρ' εγώ; - Σου χρωστάω τίποτε;; - Να στο πλερώσω τώρα;; - Σε είδος;;

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

2.000 Δρχ.: Φώτης Δημητρίου

2.500 Δρχ.: Ολγα Δημουλίτσα

Από 3.000 Δρχ.:

- * Μιχαήλ Αποστολίδης
- * Βασίλειος Ζούλας
- * Τρύφων Καραγιάννης
- * Αθανάσιος Μπάτσος.

5.000 Δρχ.:

Γρηγόριος Κομπίλας.

Εις μνήμη Λένιας Παιζή:

- * Αρετή Γεωργίου: 20.000 Δρχ.
- * Ανδρέας Αργυρός: 20.000 Δρχ.
- * Φάνης Αργυρός: 20.000 Δρχ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Παργινών Αθήνας ευχαριστεί όλους όσους πρόσφεραν.

Συνδρομές στην Πάργα εισπράττει και ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΠΑΤΣΟΣ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΓΑ

Πάνω στον ΕΘΝΙΚΟ Δρόμο κοντά στον Αγιο Γεράσιμο

- * Οικόπεδο 4 στρέμματα οικοδομήσιμο.
- * Οικόπεδο 1 στρέμματος με 40 μέτρα φάτσα στο δρόμο οικοδομήσιμο

Τηλ.: (01) 6842.513 - 6547.385

Κτήμα 1.200 τ.μ.

Στη θέση ΒΑΛΤΟΣ - ΠΑΡΓΑΣ 200 μέτρα από τη θάλασσα
ΠΛΗΦΟΡΟΡΙΕΣ: (0651) 30.247

Fleurs et Plants d' Art

ΤΕΧΝΗΤΑ ΑΝΘΕΣ ΚΑΙ ΦΥΤΑ
ΕΙΔΗ ΔΩΡΩΝ
ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΙΣΤΩΝ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΝ

ΣΟΦΙΑ ΣΑΜΑΡΤΖΗ
ΕΚΦΑΝΤΙΔΟΥ 9 ΠΑΓΚΡΑΤΙ • ΤΗΛ. 70 10 567

Σατιρικά Κάλαντα Χριστουγέννων 1952

Καλήν εσπέραν Αρχοντες κι αν είναι ο ορισμός σας Χριστού τη Θεϊαν Γέννησιν να πω στ' αρχοντικό σας Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλει κι' ο Ντούρος πια αγάλλεται και λάμπει η φάτσα του όλη και χαίρεται και, ο Σπύρος μας όπως και όλη η φύσις κι' αγάλλονται οι μαθηταί και οι γονείς επίσης που όλης της Πάργας καύχημα και όλο το μεγαλείο πετιέται Μεγαθήριον το νέο μας Σχολείο που θε να βγαίνει απ' αυτό κάθε ντουθάρι ατσίδα και θα παραμορφώνεται της Πάργας η Μαρίδα Εν τω σπηλαίω τίκτεται εν φάτνη των αλόγων και ήδη επετεύχθη η σύνταξις των νέων καταλόγων ένθα τα θήλεα έγγραφαν χωρίς να τα ρωτήσουν ήγουν σε νέες εκλογές κι οι φούστες θα ψηφίσουν και θ' αναδείξουν θηλικούς του Εθνους μας πατέρες για ναϊδη κι η Ελλάδα μας καλλίτερες ημέρες Πλήθος Αγγέλων ψάλλουσι το Δόξα εν Υψίστοις κι ο Δήμος σ' έργα ρίχτηκε μετά ορμής μεγίστης κι αφού τα σχέδια έστρωσε μπουμ σκάει το κανόνι και την οδόν αναπαύσεως για γούρι πρώτα στρώνει ώστε όποιος από δω και μπρος τα πέταλα τινάζει στους Αη-Σαράντες θε να πάει στα πρίμα για ν' αράξει Εκ της Πρεβέζης ήρθαν τρεις μάγοι με τα δώρα που για ανοικοδόμησι είχαν μεγάλη φόρα και βάλαν τους σεισμοπαθείς τα σπίτια να γκρεμίσουν κι ακόμα οι θλάκες καρτερούν καινούρια να τους χτίσουν γι' αυτό και όλο αναδυφούν τα άρθρα κάθε Νόμου μα δεν ιδρώνει απ' αυτά τ' αυτί του Οικονόμου. Καλήν εσπέραν αρχοντες κι αν είναι ορισμός σας θα σας τα πω όλων μαζί και χόρια καθενός σας Καλήν εσπέραν Δήμαρχε και Χριστούγεννα σημαίνουν κι όλοι από σε αναγέννησιν της Πάργας αναμένουν γι' αυτό και όλοι επικροτούν που απ' όλα πρώτα-πρώτα για ν' αλλάξεις θάλαθρες των Παργινών τα φώτα Και σαν την Πάργα αγαπάς κι εμείς σε αγαπάμε και απόψε αντί άλλης ευχής όλοι σου τραγουδάμε Της Πάργας μας ο Δήμαρχος χρόνους πολλούς να ζήσει κι άλλη φορά από σεισμό σπίτι να μη ραϊσει. Καλήν εσπέραν αρχοντα σοφέ Ειρηνοδίκη σου για τις αποφάσεις σου καθ' έπαινος σου ανήκει σαν κάνεις, όσους κοπανάς, μαζί σου κι εκείνοι να ψάλλουν θέλοντας και μη το "επί γης Ειρήνην" γι' αυτό και σου ευχόμαστε χρόνους πολλούς να ζήσεις

και σαν το Μάρκου Ευάγγελο γόνους ν' αποκτήσεις. Καλήν εσπέρα αρχοντα του τόπου μας Ταμία πούρθες στην Πάργα την κλεινή μονάχα για ζημία κι οι συμπολίται δίκαια αγκομαχούνε όλοι που αμόλικες ντερβεναγά στην πιάτσα τον Μανώλη που δεν αφήνει Χριστιανό όπου κι αν τότε βλέπει αν δεν ξαφρίσει μέχρι αμίν την έρμη του την τσέπη εν τοίτους σου ευχόμαστε να ζήσεις να γεράσεις αλλά το Μανωλάκη σου λιγάκι να σιμάσεις. Καλήν εσπέραν αρχοντα σκαίε της Εφορίας πηγή παντός κλαυθμού, οδυρμού και πάσης απορίας που μέρα νύχτα αδιάκοπα άλλη δουλειά δεν κάνεις μα φόρους, φόρους πανωτούς και μόνο φόρους θάνεις φόρους σε εργαζόμενους και μη εργαζομένους φόρους ωϊμέ στους ζωντανούς μα και στους πεθαμένους Μα οι Παργινοί βάλτο στο νου ν' απαντάνε ξέρουν σαν Τσάμηδες, και Τσάμικα στον πάτο θα στη φέρουν Ηγουν και σένα Σπύρο μου θε να σε ρεζηλέψουν και όπως του Τσέκου το θρακί, στο μπάνιο θα σου κλέψουν εν τοίτους σου ευχόμαστε να ζήσεις να προκόψεις και θα τη θγάλεις καθαρή... το ζήλο σου αν κόψεις. Καλήν εσπέραν αρχοντα και διάρχε Τελώνη και μάθε πως ο τόπος μας ζορλίκια δεν σηκώνει γιατί έχει μπουρλοτιέρηδες παιδάκια ένα κι ένα που συνεχίζουν ένδοξα τα κλη του εικοσιένα και όλοι σαν Κανάρηδες στα πέλας γυρνάνε και μπαμ και μπουμ αμείληκτα τα ψάρια πολεμάνε κι όταν τον προαιώνιο εχθρό κατατροπώνουν γυρίζουν κουλοχέρηδες όσοι απ' αυτούς γλυτώνουν. Και τώρα σου ευχόμαστε χρόνους πολλούς να ζήσεις αλλά τους κανονιέρηδες ποτέ σου μη ζορίσεις Καλήν εσπέραν αρχοντες της Πάργας πέρα - πέρα και παύτε πια για το Θεό να κοπανάτε αγέρα. Μα παύτε φούμαρα κι εσείς να τρώτε Συμπολίτες και μη καθεύδετε άλλο πια σαν άλλοι Αβδηρίτες αλλά μεγάλοι και μικροί ας εργασθούμε όλοι ν' αναζωογονήσουμε τη μαραμμένη πόλη Μακρὰ από μικρότητες κι από τα μίσση αλάργα και μ' ένα μόνο σύνθημα ΑΠ' ΟΛΑ ΠΑΝΩ Η ΠΑΡΓΑ Τελειώνοντας ευχόμαστε μέρες καλές ν' αρχίσουν κι οι Παργινοί κι οι ξένοι μας χρόνους πολλούς να ζήσουν.

ΕΦΥΡΑ = ΝΕΚΡΟΜΑΝΤΕΙΟ

Από τον Κώστα Παπαγεωργίου - τ. Διευθυντή Νομαρχιών

Στο μέρος και ακριβώς στο σημείο που ενώνονται τα δύο μυθικά ποτάμια Αχέρων και Κωκυτός υψώνεται βραχώδης λόφος, γνωστός ως Λόφος της παλέ ποτέ Εφύρας ή Εφύρας και τώρα ο λόφος του Αη Γιάννη, διότι στην κορυφή του βρίσκεται ο ναός του Τιμίου Προδρόμου, άλλοτε μετόχι του Σινά και ο οποίος ανήκει στην κοινότητα Μεσοποτάμου, από την οποία έχει και πρόσβαση με δρόμο ασφαλτοστρωμένο.

Στα περίξ του λόφου αυτού και στην Δυτική του πλευρά που σήμερα είναι κτισμένο το χωριό Μεσοπόταμος, το πάλε ποτέ ήταν κτισμένη από τους Αχαιούς η αποικία των Κορινθίων Εφύρα, η οποία και κατά την παράδοση αργότερα Κίχυρος από το Πριγκιπόπουλο Κίχυρον όπως την ονόμασε ο Βασιλιάς πατέρας του και της οποίας το τέλος επεσφράγισε ο Ρωμαίος Στρατηγός Αιμίλιος Παύλος το 167 π.Χ.

Οι Αρχαίοι Έλληνες πίστευαν πως ο θάνατος δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η αλλαγή της κατοικίας του ανθρώπου και ο όρος θάνατος σήμαινε εγκατάλειψη του φωτεινού κόσμου και εγκατάσταση στο σκοτεινό κόσμο ή άλλως στα δώματα του Αδη, τα οποία κατά τον Όμηρο βρισκόταν στους κόλπους της γης, δηλαδή πιο πέρα από το φωτεινό σημείο του ορίζοντα και των οποίων οι πόρτες για αυτούς που θέλουν να εισέλθουν ήταν διάπλετες και διπλομανταλωμένες γι' αυτούς που ήθελαν να εξέλθουν.

Πίστευαν ακόμη οι Αρχαίοι Έλληνες ως πραγματολάτρες ότι τα σπήλαια, τις χαράδρες κατοικούσαν Θεοί, νεράιδες, ψυχές και ότι με τις υπόγειες στοές, ποτάμια και χαράδρες, οι ζωντανοί μπορούσαν να έλθουν σε επικοινωνία με τους νεκρούς και γι' αυτό το σκοπό, η γύρω της Εφύρας κοιλάδα προσφέρονταν για τις δοξασίες των και εις την οποία τα μυθικά ποτάμια και η Μυθική Αχερουσία ήταν ο τόπος και ο χώρος διαμονής των ψυχών και γι' αυτό της έδωσαν και το όνομα "η κοιλάδα των νεκρών" με συνέπεια το κομμάτι αυτό της Θεσπρωτικής γης απέκτησε δική του αυτοτέλεια με τους δικούς του νόμους και τα δικά του σύνορα. Αχέρων - Αχερονήσια - Ερινύες - Περιφλεγέων - Στυξ - Λήθη - Μνημοσύνη - Λάμια - Εκάτη και άλλα πολλά.

Το κομμάτι αυτό της Θεσπρωτικής γης ήταν πηγή συμφοράς και τρόμου από τη χθόνια κοινωνία, με συνέπεια να οργιάζει η φαντασία, η ιστορία, οι θρύλοι και οι παραδόσεις.

Γι' αυτό οι Αρχαίοι Έλληνες με τη δυνατή φαντασία που τους διέκρινε και κυρίως τους αυτοκαλούμενους ιερείς, σκέφθηκαν μια και ο τόπος προσφέρεται είναι ευκαιρία να εγκαταστήσουν το Βασίλειο του Αδη, το Βασίλειο του κάτω κόσμου του Αδη ή Αϊδωνέα, ο οποίος ως εξουσιαστής της κοιλάδας της Εφύρας της κοιλάδος των νεκρών και των ψυχών του Κάτω κόσμου, να μη φανερώνει κι αυτός τις βουλές των νεκρών στους θνητούς, μια και ο αδελφός του ο μεγάλος Δίας εξουσιαστής των θνητών και κυρίαρχος Θεός του Πάνω κόσμου φανέρωνε τις βουλές του μέσω των φωτισμένων ιερέων από το ιερό της Δωδώνης εις τους θνητούς. Και επειδή ο Λόφος της Εφύρας ήταν γεμάτος από σπήλαια τρύπες και χάσματα εκρίθη κατάλληλος για τις τότε δοξασίες των και κατά τους ιστορικούς χρόνους επί του Λόφου αυτού ιδρύθηκαν δύο μεγάλα πρεπα ιερά.

Στο ένα το Νεκρομαντείο στο οποίο φανερώνονταν τα είδωλα των νεκρών.

Το άλλο ήταν αφιερωμένο στην Περσεφόνη στη Θεά και Βασίλισσα του Κάτω κόσμου.

Και έτσι ο βραχώδης αυτός ιερός χώρος δεν ήταν όπως σήμερα ερημικός, αλλά πολυσύχναστο ιερό Νεκρομαντείο με οικοδομήματα, ιερά, αποθήκες με υπηρετικό προσωπικό, με μάντεις και ιερείς και του οποίου η φήμη ήταν πιο πέρα από Πανελλήνια ως συνέβαινε και με τον ιερό χώρο της Δωδώνης.

Εκεί ο Ζωντανός μετά από εξαντλητική προετοιμασία σωματική και ψυχική χρίεται και προσευχές, αλλά και έως ότου φθάσουν οι πληροφορίες ή για να αποφανθούν οι μάντεις και με την βοήθεια των υπηρετών και την τελετουργία των ιερέων ύστερα από διαδρομή μέσα από σκοτεινούς θαλάμους και διαδρόμους και γενικά των σκοτεινών χώρων του Νεκρομαντείου, χωρίς φως και παράθυρα για να μοιάζει με τον σκοτεινό και άλαλον Αδη, έρχονταν σε επαφή με το είδωλο του νεκρού το οποίο δεν ήταν τίποτε άλλο από ασπροντυμένο ιερέα, ο οποίος και ανάλογα απαντούσε στις ερωτήσεις των ιερέων οι οποίοι συνόδευαν τον χρηστιάριζόμενο (επισκέπτη).

Μετά το τέλος της Παράστασης ο χρηστιάριζόμενος δι' άλλου διαδρόμου εξήρχετο στο φως και με την σύσταση ότι ούτε είδε ούτε και άκουσε τίποτε γιατί θα ίσχυε ο νόμος της Λήθης απήρχετο στον φωτεινό κόσμο των ζωντανών.

Αξίζει μια επίσκεψη.

ΠΑΡΓΙΝΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Βασιλική Δέσκα (1897-1976)

Η Βασιλική Δέσκα του Χρήστου και της Αικατερίνης κάτοικος της Πάργας, όπου και γεννήθηκε, με την υπ' αριθ. 2196/23-8-1976 Δημόσια Διαθήκη ενώπιον του Συμβολαιογράφου Πάργας Δημ. Αθαν. Δούκα, η οποία δημοσιεύτηκε με το υπ' αριθ. 24/1976 Πρακτικό του Πρωτοδικείου της Πρέβεζας άφησε όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία της που ήθελε βρεθεί μετά το θάνατό της στον Ιερό Ναό Αγίου Νικόλαου της Πάργας. Σύμφωνα με το περιεχόμενο της από 9-4-1985 προς τον υπογράφοντα επιστολής του εφημέριου του ανωτέρω ναού αιδεσιμώτατου Εμμανουήλ Λιανουδάκη, τα περιουσιακά στοιχεία που κληροδοτήθηκαν στον ιερό Ναό ήταν:

α) ποσό δρχ. 27.000 κατατιθεμένο στην Τράπεζα και β) ένα μικρό ετοιμόρροπο σπίτι, περίπου 42 τ.μ. που η Εκκλησιαστική Επιτροπή ενοικίασε "σε κάποιον, ο οποίος το γκρέμισε και το ξαναοικοδόμησε το 1978, έκτοτε δε το έχει κατάστημα". Το ανωτέρω ποσό αναλώθηκε (και περισσότερες ακόμα χιλιάδες δραχμές) για δαπάνες εκταφής των γονέων της, για την ανέγερση ωραιότατου τάφου, όπου τοποθετήθηκαν και τα οστά των γονέων της, στη δε επιγραφή του τάφου αναγράφονταν και τα ονόματα των γονέων της κ.λπ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

"...Ορίζω όπως η εκκλησιαστική επιτροπή του ιερού Ναού Αγίου Νικόλαου... εκποιήσει ταύτην, τα δε χρήματα που θα προκύψουν να διατεθούν αποκλειστικώς και μόνον δια την ανέγερση οστεοφυλακίου εν Πάργα και εις τόπον που θα καθορίσει ο Μητροπολίτης, υπό τον όρον όπως 1) κατά τα ετήσια μνημόσυνα των ευεργετών και δωρητών μνημονεύονται και τα ονόματα των γονών του Χρήστου και Αικατερίνης, της μάης μου Θεοδώρας και το ιδιόν μου, 2) αναγραφεί το όνομά μου επί της εντοιχισμένης πλακός εις το ανεγερθησόμενον οστεοφυλάκιο ως δωρητριάς..." Με τη μελετούμενη μεταφορά του Νεκροταφείου Πάργας, ανταποκρινόμενου στις σημερινές ανάγκες της πόλεως, ο ανωτέρω ιερ. Ναός θα βοηθήσει (όπως το κείμενο της άνω επιστολής) στην ανέγερση Οστεοφυλακίου.

Σ.Σ. Δυστυχώς δεν υπάρχει φωτογραφία της δωρητριάς.

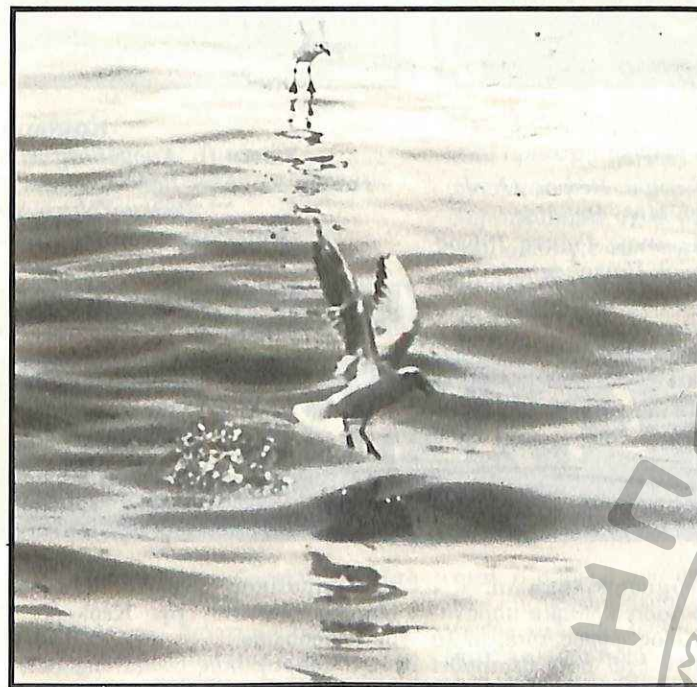
Από το βιβλίο του Βασίλη Κραφίτη "Σύγχρονοι Ηπειρώτες Ευεργέτες"

Ο γλάρος

Zwinger*

Αγαπητοί φίλοι σας στέλνω τους χαιρετισμούς μου και τα συγχαρητήρια στην εφημερίδα σας η οποία εκτός από τα κύρια θέματα που ασχολείται δίνει μεγάλη βάση στη νεολαία του όμορφου τόπου μας και συγκεκριμένα στις οικολογικές της ανησυχίες. Ανησυχίες αλλά και διάφορες δραστηριότητες οι οποίες εκφράζονται μέσα από την οικολογική στήλη της εφημερίδας.

Οι ευαισθητοποιημένοι σε οικολογικά θέματα νέοι του τόπου μας απέδειξαν για μια ακόμη φορά τις ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ευαισθησίες τους. Συγκεκριμένα το καλοκαίρι που μας πέρασε, βρέθηκε από τους "Νεαρούς οικολόγους" στην περιοχή βάλτου ένας ταλαιπωρημένος γλάρος με μια πετονιά να κρέμεται από το στόμα του η οποία υποδηλώνει ότι είχε καταπιεί μαζί με το ψάρι και το αγκίστρι το οποίο δημιουργούσε τεράστιο πρόβλημα στο πουλί και ίσως κι το θάνατό του, αφού ήταν αδύνατη η κατάποση τροφής.

Αρχικά έγινε κάποια περιποίηση των εξωτερικών τραυμάτων που έφερε και έγινε προσπάθεια μέσω της λιμενικής αρχής να σταλθεί ο γλάρος στην Αίγινα, όπου βρίσκεται το κέντρο περίθαλψης άγριων ζώων. Δυστυχώς όμως το λιμεναρχείο αδιαφόρησε και έτσι όλα στηρίχτηκαν στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Εγινε συνεννόηση με το κέντρο στην Αίγινα και ο γλάρος μεταφέρθηκε με αυτοκίνητο στο Μορφάτι, σε κατάλληλα διαμορφωμένο κουτί και από εκεί με το λεωφορείο που πηγαίνει Αθήνα, όπου και το παραλάβαν για να πάει στην Αίγινα να θεραπευτεί.

Ας ελπίσουμε ότι θα ξαναβρεί τα φτερά του στο γαλανό ουρανό του Ιονίου.

Γλάρος, ο φίλος των ναυτικών στα μονότονα ταξίδια στο πέλαγος.

Μια και είμαστε κοντά στις γιορτές σας εύχομαι καλά Χριστούγεννα και ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος.

Γεώργιος - Δημόκριτος Γεραλέξης

Αμέτρητες κι η μια πίσω απ' την άλλη μεγάλες κάμαρες, έρχονται, φεύγουν και λιτανεία ατέλειωτη, μπροστά σου περνούν οι λαμπερές χρυσές κορνίζες, που μέσα τους μορφές γελούν ή κλαίνε κι απ' την αιώνια τους ακινησία άλλες σ' ακολουθούν με το βλέμμα κι άλλες αδιάφορες, που σ' αγνοούν. Πάνου τα πλουμιστά ταβάνια, γύρω οι τοίχοι με τα ροκοκό στολίδια... Πνιγμένα θήματα, λόγια πνιγμένα και μάτια λαίμαργα ή ονειροπόλα, ψυχές αλλοπαρμένες και δοσμένες στα μάγια των μορφών και των χρωμάτων... Και ξάφνου, νάτη... Εσύ!... Πέρα στο βάθος προβαίνεις μεσ' απ' τη χρυσή κορνίζα!... Εσύ που μου συντρόφευες τον ύπνο τον παιδικό, τόσες και τόσες νύχτες... Και με κυττάζεις ιλαρή, όπως τότε, απ' το παλιό μικρό το εικονοστάσι όπου καντήλι σ' άναβε η μητέρα κι ας ήσουν μια φτηνή χαλκογραφία σε ξύλινη παλιά, φτωχή κορνίζα. Μα εμένα ούτε που μ' ένοιαζε, θυμάσαι; Γλυκειά χαρά και συντροφιά μου σ' είχα, σ' έβαζα μέσα στις συντροφισσές μου του παιχνιδιού και του γιαλού και πάντα ονόματα σου δάνειζ' από κείνες... Τώρα είσαι δω, με τα γυμνά σου πόδια και με κυττάς. Το γνώριμό σου βλέμμα!... Τα μάτια σου γλυκά και φως γεμάτα και μέσα τους εκείνη η απορία για το παιδί που σούβαλαν στα χέρια. ...Μα, τι ζητάς σε τούτο το παλάτι; Μαντόνα ακούω σε λένε και Σιζίνα π' απ' την Πιατσέντζα τάχα! Έχεις έρθει κι όλοι σε τριγυρνάν και σε θαυμάζουν!... Μα εγώ σε κράζω Νίνα κι Αντιόπη και Μαριγώ και Ναυοικά και Λένη... και καρτερώ το γνέψιμό σου μόνο για να σε πάρω, τώρα, από το χέρι κι ανάλαφροι, τρελλοί, να ξεχυθούμε στις Πάργες τις ακρογιαλιές, τρεχάτοι, εδώ κοχύλια ψάχνοντας, καθούρια, πιο 'κει σύκο γλυκό, κλεφτά, τρυγώντας, κι αλλού τις αγουρίδες τ' Αλωνάρη. Κι όταν, η μάνα, η θάλασσα μας κράζει, γυμνοί κι αθώοι πρωτόπλαστοι, τα δύο μας, να πέσουμε στη γαλανή αγκαλιά της, να παίξουμε, να δροσολογηθούμε.

Δρέσδη 1972

(*) Zwinger. Μεγάλο κυριακό συγκρότημα και εξαιρετικό αρχιτεκτονικό μνημείο όπου στεγάζεται η ονομαστή Πινακοθήκη της Δρέσδης. Εκεί βρίσκεται και η περίφημη "Mado-na Sixtina" του Ραφαήλ.

Από το βιβλίο του ΒΑΣΙΛΗ Α. ΠΗΓΗ
Υπερορία-Ποιήματα.

Εκδόσεις ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ • ΑΘΗΝΑ 1989

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Βαλαχί

Μία Κυριακή κατά το τέλος της εκκλησίας δεν ξέρω πώς έγινε κι έσπασε ένα καντήλι πάνω σ' ένα παιδάκι.

Τότε οι γυναίκες που μαζεύτηκαν γύρω του για να το σκουπίσουν είπαν:

Ου, Ου, είναι κακό και είναι γρουσουζιά και κάτι τέτοια.

Ο μπαμπάς που τα άκουσε όλα αυτά, κατέβηκε από τη θέση του ψάλλει τις πλησίασε και τους είπε:

Δεν είναι τίποτε. Μην κάνετε σαν την Τούσω παλιά Παργινιά που όλα τα συνόδευε με το κακό, προληπτική και δυσειδαίμων.

Μόλις το άκουσε αυτό η κυρά Σεβαστή, πέρασε από το σπίτι της κυρά Ντούσαινας καθώς ήταν γειτόνισσες και της είπε πίνοντας το καφεδάκι:

Εβγαλε λόγο ο Μήτσο Βάσσος στην εκκλησία και κάτι έλεγε για σένα, μα δεν άκουσα καλά. Η κυρά Ντούσαινα ανησύχησε.

Όταν έφυγε η Σεβαστή, ετοιμάστηκε και στάθηκε εκεί στο στενό του Χιονίδη για να περάσει ο μπαμπάς μου.

Κυρ Μήτσο, κυρ Μήτσο μπουγιούρ.

Χαίρλι κυρά Ντούσαινα, τι κάνεις;

Χείμαρος η κυρά Ντούσαινα. Εγώ το χαίρι και την καλοσύνη ούλου του κόσμου θέλω.

Βαλαχί κι αν σου 'χω κάνει τίποτε για να πεις όλα αυτά που είπες ελόγου σου στην εκκλησία.

Κι εγώ άρχισε ο μπαμπάς ούτε να σου κάνω κακό ήθελα, ούτε είπα για σένα. Για την Τούσω είπα που την ήξερε και η αφεντιά σου.

Τούλα Κοτύλια - Βάσσος

Συνάντηση για το... το μέλλον

Η προαναγγελλείσα συνάντηση της 17ης Ιουλίου 1993 που διοργάνωσε η κα Τούλα Κοτύλια - Βάσσος πραγματοποιήθηκε με επιτυχία και συγκινητική συμμετοχή. Παραθέτουμε την ομιλία της - καλωσόρισμα.

Φίλες και φίλοι

Παλιοί αγαπημένοι μου συμμαθητές και συμμαθήτριες της Α' και Β' τάξης του ιδιωτικού γυμνασιακού παραρτήματος της Πάργας. Σαν οικοδέσποινα αυτής της συνάντησης, αισθάνομαι την ανάγκη και την υποχρέωση να σας καλωσορίσω και να σας σφίξω το χέρι που ανταποκριθήκατε στο κάλεσμα αυτό.

Από τη συνάντηση της 17-7-1993

Μερικοί δεν μπόρεσαν να έρθουν για τον Α' ή Β' λόγο.

Αν κάτι μου κρατούσε τη σκέψη για πολλά χρόνια, ήταν αυτό το αντάμωμα. Και τώρα που ήρθε η ώρα να πραγματοποιηθεί, αισθάνομαι σαν τότε... Τότε που δεν μπορούσαμε να πούμε πολλά πράγματα, ούτε και να χαρούμε τα δύσκολα εκείνα χρόνια. Φωτογραφίες; Ούτε κι από αυτές υπάρχουν. Γι' αυτό πάντα έστελνα τη σκέψη μου πολύ βαθιά στα περασμένα, και προσπαθούσα να αντλήσω νάματα από μια αστείρευτη πηγή που αγόρευε τα έπινα καθόδια κροσσταλένια. Χρόνια παιδικά, μαθητικά, εφηβικά. Οι περισσότεροι από εμάς κάτι έγιναν. Εγιναν δάσκαλοι, επιστήμονες, καλλιτέχνες, επαγγελματίες τίμιοι και χρήσιμοι πολίτες, κι ας διένεαν χιλιόμετρα με ζέστες, μ' αγριοκαίρια γι' αυτή τη μάθηση.

Τα χρόνια κύλησαν σαν το ποτάμι 45 τον αριθμό. Κι εμείς σκορπίσαμε κι εφύγαμε από την πατρίδα μας σαν τα τρελλά πουλιά. Και τι δεν έχουμε να θυμηθούμε!...

Γέλια, και γέλια πνιγμένα να σου γαργαλάν το λαιμό μέσα στην τάξη την ώρα του μαθήματος. Μαλώματα, βιτσιές, κατακέφαλοι και τσαγγαροδευτέρες αδιαβασιάς. Ποντίκια και σαμιαμίδια που μας σερόβιρισε μ' εκείνο το καταπληκτικό τρόπο ο Μίλτος ο Γιούργας, κρατώντας τα από

την ουρά, κι ό,τι άλλο τον συγκινούσε από το ζωικό και φυτικό βασίλειο.

Ο γείτονας και φίλος μου ο Τόλης Πετρίδης μ' εκείνη τη ναχέλεια να μου λύνει μία ζωή τα μαθηματικά που ποτέ δεν έμαθα. Ο Τόλης διαμαρτυρόταν: Ου παιδί μου εσύ πώς θα μάθεις;

Εγώ είχα γραμμένες τις εκφωνήσεις αφήνοντας διαστήματα για τις πράξεις και του έλεγα: έλα έλα λύνε τώρα γρήγορα και σώπαινε.

Βλέπετε τίποτε δεν στάθηκε δυνατότερο για να σβύσει από το νου μας τα παλιά. Ο Αποστόλης ο Παπανικολάου, άλλος διαβολάκος κι αυτός.

Αυτός που πολλές φορές δεν εχώνευα ήταν ο Νίκος ο Παπανικολάου, κι αυτό

γιατί ερχόταν πάντα διαβασμένος. Σωστός πονοκέφαλος. Μα όσα κι αν πω, ποτέ δεν θα μπορούσα να ξεχάσω τον άνθρωπο που μας έμαθε γράμματα. Τον ακούραστο δάσκαλο μα και τόσο παρόξενο και σεμνό κύριο Παναγιώτη Ζούμπο.

"Εσύ λέγε το τρίτο ενικό της οριστικής του αορίστου του ρήματος λέγω έλεγον φέξω και ερώ έλεξα και είπων είρηκα ειρήκειν".

Μερικοί από εμάς έφυγαν για πάντα από κοντά μας και γι' αυτό ας κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη τους.

Ο κος Παναγιώτης Ζούμπος, Ελευθέριος Δράκος.....

Ο Ηλίας ο Ζώτος, διάλεξε έναν άλλο τρόπο να φύγει από κοντά μας και σαν σωστός αναχωρητής έκλεισε τον εαυτό του και τα μυστικά της ψυχής του στο Αγίον Όρος. Με κάθε ευκαιρία του στέλνω χαίρετάματα.

Προτείνω για άλλη μια συνάντηση το 2.000 που θα είναι μία ιστορική στιγμή μπαίνοντας στον 21ο αιώνα την ίδια ώρα και μέρα. Δεν θα είναι άλλωστε πολύ μακριά. Τελειώνοντας ένα να θυμάστε, πως η επιστροφή στην πατρίδα μας γεμίζει στιγμές αγάλλιασης και τίποτε δεν είναι πιο γλυκό, παρά μόνο η στιγμή που αντικρύζουμε τον αναθρόσκοντα καπνό της. Ο,τι γνωρίσαμε και αγαπήσαμε από τα περασμένα.

ΣΚΟΡΠΙΑ

Έχει τη γλύκα της και η χειμωνιάτικη ΠΑΡΓΑ. Ειδικά η παραλία χωρίς τα πατάκια σου δίνει άλλη αίσθηση.

Βέβαια οι Παργινοί διαμαρτυρούνται για την πολύ ησυχία και απραξία και κάπου έχουν δίκιο.

Λίγα τα μαγαζιά που λειτουργούν, λιγοστοί και οι θαμώνες πιο λίγοι οι περπατητές της παραλίας. Και όμως εντοπίσαμε και τους τουρίστες οι οποίοι θα ήταν πιο πολλοί αν υπήρχε υποδομή.

Μας ξεμονάχιασαν μαμάδες και μας τά 'ψαλαν.

- Ακούς εκεί να γίνει χώρος εκθέσεων εκεί που παίζουν τα παιδιά μας. Αν κάποιοι καθιέρωσαν το χώρο είναι τα παιδιά μας που τον έκαναν από μόνοι τους παιδική χαρά και δεν μπορεί να τους τον πάρει κανένας. Αυτά ήθελαν να σας γράψουν και τα παιδιά μας. Οι εκθέσεις πάνε κάπου αλλού. Ας μη νοικιάζουν όλους τους χώρους.

- Παρ' όλη την υπάρχουσα επιχειρηματολογία ότι οι εκθέσεις θα είναι για λίγες μέρες, δεν μπορούμε παρά να συμφωνήσουμε με τα παιδιά ότι έχουν δίκιο και μάλιστα μεγάλο. Δικιά σας είναι η έκταση μαρινάρια και καλά παιχνίδια.

Θα βρεθεί κάπου αλλού χώρος για τις εκθέσεις, έτσι δεν είναι κύριε πρόεδρε της Λιμενικής και κύριε Δήμαρχε;

Βέβαια η συζήτηση με τις μαμάδες επεκτάθηκε και πιο πέρα. Διεκδικούν το φτιάξιμο μιας οργανωμένης παιδικής χαράς. Τ' ακούτε κύριοι δημοτικοί σύμβουλοι; Παιδική χαρά θέλουν τα παιδιά. Βάλτε την λοιπόν μπροστα. Πού θα βρεθεί χώρος; Υπάρχουν χώροι.

Ο ψάχνων ευρίσκει. Εξάλλου δε χρειάζονται και τα πολλά στρέμματα για να γίνει.

Με τις βροχές τα χρώματα πέφτουν από τα πρανή του δρόμου προς "Βάλτο". Το θέμα δεν είναι σοβαρό. Με μια μελέτη και λίγα εκατομμύρια φτιάχνεται. Η στήλη προτείνει διαμόρφωση και φύτεμα πρασινάδας.

Η έκδοση κατηγορήθηκε πως έγραψε έργα που θα γίνουν αλλά ακόμη δεν έγιναν. Πληροφορούμε πως η ενημέρωση που περνάει στις σελίδες μας είναι πάντα από υπεύθυνα χείλια.

Αν στο δρόμο προς την πραγματικότητα τα έργα κάπου έμπλεξαν, δε φταίει η έκδοσή μας. Δεν μπορούμε εξάλλου να λειτουργούμε σαν άπιστοι Θωμάδες, αλλά υποσχόμαστε στο μέλλον να είμαστε πιο επιφυλακτικοί.

Χάσαμε τη Φρόσω μας

Κανείς δεν περίμενε να χαθεί ξαφνικά και τόσο γρήγορα η Φρόσω του Μήτσου Δράκου. Παρά τις προσπάθειες της επιστήμης, υπέκυψε στο μοιραίο και τάφηκε στο Α' νεκροταφείο στις 2-2-94. Πλήθος κόσμου τη συνόδευσε στην τελευταία της κατοικία, γιατί η Φρόσω ήταν πολύ αγαπητή σ' όλους. Η έκδοσή μας λείπει το στερνό αντίο στην αγαπητή Φρόσω και συλλυπητήρια θερμά στους δικούς της.

Παραθέτει το χαιρετισμό της Ερμιόνης Πάκου - Κομνηνού που εκφώνησε στην εκκλησία και που πιστεύουμε ότι απηχεί τα συναισθήματα όλων μας.

Χάσαμε τη Φρόσω μας

Αγαπημένη μας Φρόσω Καλή μας φίλη

Δεν ξέρω αν τούτη την ύστατη στιγμή αποχαιρετώντας σε πρέπει να σου πούμε το στερνό αντίο ή γειά σου, και τούτο γιατί είμαι βέβαιη ότι θα είσαι πάντα μαζί μας. Μπορεί η τόση χαρακτηριστική, γεμάτη φωτεινό χαμόγελο φυσιογνωμία σου να φύγει, η καρδιά σου όμως, αυτή η τόση μεγάλη καρδιά, θα είναι πάντα δίπλα μας.

Φεύγεις και μας αφήνεις παρακαταθήκη, τις μεγάλες ηθικές αξίες που πίστευες.

Θα θυμόμαστε την καλοσύνη σου, την πραότητα, τη νηφαλιότητα, τη δίκαιη κρίση σου, τον καλό σου λόγο για όλους, το μεγαλείο της ψυχής σου. Συνήθως, ο νεκρός δедικάζεται..., στην περίπτωση σου όμως, αυτό δεν ισχύει, γιατί εσύ, ήσουν πάντα δικαιωμένη εν ζωή. Αλήθεια τι ωραίος που είναι ο άνθρωπος, όταν είναι άνθρωπος! Και συ Φρόσω μου ήσουν άνθρωπος! Ένας μεγάλος άνθρωπος! Και ευτυχισμένος όποιος μπορεί να ακολουθήσει τη φιλοσοφία σου για τη ζωή.

Γιατί τότε ο κόσμος, θά 'ναι πιο ωραίος και πιο ανθρώπινος!!

Σ' ευχαριστούμε για την αγάπη και τη γαλήνη που μας έδινες.

Σ' ευχαριστούμε γιατί η φιλία σου μας έκανε πιο πλούσιους σε αισθήματα.

Καλό σου ταξίδι αγαπημένη μας φίλη.

Στο καλό Μεγάλη Κυρία.

Καλό σου ταξίδι κορίτσι μου.

Η Οικογένεια του Ευάγγελου Μπακαγιάννη αντί στεφανίου κατέθεσε στο ταμείο του Συλλόγου Παργινών της Αθήνας 10.000 δρχ.

Ειρήνη για τα παιδιά μας

Ο Παναγής και ο Σπαθιάς, με τον κουνιάδο του τον Μήτρο, καλαφάτιζε την βάρκα στο καμίνι. Ήταν ο Παναγής τριαντάχρονος, παντρεμένος με δύο παιδιά, ευρύτερος, ψηλός, γεροδεμένος, με μια βαθιά ουλή στο αριστερό μάγουλο. Η ουλή του είχε αποδώσει και το παρατσούκλι Σπαθιάς. Ετσι τον ξέρανε στην Πάργα. Πριν πέντε χρόνια, είχε αρρωστήσει ο πατέρας του που ήταν αγωγιάτης και ο Παναγής, με άλλους Παργινούς κινήσανε για τα Γιάννενα με φορτωμένα τα ζώα τους λάδι. Ανάμεσα από Παραμυθιά και Πόποβο κάνανε στάση. Ο Παναγής απομακρύνθηκε να πάει προς νερού του. Εκεί έπεσε πάνω σε δυο ληστές που ετοιμάζονταν να τους ριχτούν. Δεν πρόλαβε ο Παναγής να φωνάξει και κανείς δεν έμαθε τι ακριβώς έγινε. Ο Παναγής ήταν σεμνός, λιγομίλητος σαν όλους τους πραγματικούς λεβέντες. Οι άλλοι αγωγιάτες είδαν σε λίγο τον Παναγή με μια βαθιά ουλή στο αριστερό μάγουλο, να τρέχει αίμα, έναν ληστή μαχαιρωμένο και μακριάν ανεβαίνει το βουνό, έναν άλλο ληστή. Από τότε σταμάτησε τ' αγώγι, του κόλλησε το παρατσούκλι Σπαθιάς κι έμεινε για πάντα βαρκαρής. Με σεβασμό τον αντιμετώπιζαν πια οι Παργινί κι έγινε το πρωτοπαλικάρο τους.

Είχε μέρες ο Παναγής που δούλευε την βάρκα με την βοήθεια του Μήτρου. Κινάγανε πρωί-πρωί την δουλειά. Σήμερα 10 Αυγούστου 1813, σε μια δυο ώρες τελειώνανε. Ο ήλιος είχε ανατείλει. Σταμάτησαν για κολατσιό. Κοίταξε ο Παναγής δίπλα του, απότομα υψώνονταν ο βράχος του Κάστρου, η Γαλλική σημαία κυμάτιζε. Ενίωσε κρυάδα σαν θυμήθηκε όσα λέγονταν για τον Γάλλο διοικητή, τον συνταγματάρχη Νικόλ. Ελα να κολατσίσουμε Μήτρο, φώναξε, περισσότερο για να διώξει τις σκέψεις. Ανοίξαν τα μαντήλια με το κολατσιό τους. Λες κι ήταν βαλτός, ο Μήτρος, τον ρώτησε, είναι αλήθεια πως τον διοικητή παλιότερα, τον είχε στείλει ο Ναπολέοντας στα Γιάννενα, να φτιάξει τον στρατό του Αλήπασα.

Ετσι ακούγεται παναθεμά τον αποκρίθηκε ο Παναγής και δεν συνέχισε. Κολάτσιζαν αμίλητοι σαν

ακούστηκε θόρυβος από το Πεζοβολιό φωνές... ντουφεκιές... θόρυβος κι από την μικρή πολιτεία... θόρυβος κι από το Κάστρο. Το ζεστό Αυγουστιάτικο πρωινό γέμισε αγωνία... παγωμάρα.

Οι ιστορικοί γράφουν για κείνο το πρωινό. "Η πρώτη σύγκρουσις εγένετο τις 10 Αυγούστου 1813.... Χίλιοι στρατιώτες του Αλή κατέλαβον απροσδοκίτως την θέσιν Μαζούλι και έβαλαν πάρα τα διεθνή νόμιμα κατά των Παργίων ποιμένων και υλοτόμων".

Το Μαζούλι ήταν το σύνορο ανάμεσα από την Πάργα και το Μαργαρίτι. Είναι η κορυφή πίσω από το Πεζοβολιό και το αντέρεισμά του κατεβαίνει στα πρώτα σπίτια της Αγίας Κυριακής. Ανηφορικό κακοτράχαλο αντέρεισμα αρχίζει μετά τον δρόμο για τον σκουπιδότοπο. Και συνεχίζουν οι ιστορικοί. "Ο διοικητής.... διέταξε τον καπετάν Γιαννάκη Σούκκα διοικητήν 270 ανδρών να εκδιώξει τους Αλβανούς του Αλή εκ της θέσεως Μαζούλι.... τάσει εν επιφυλακή 100 γενναίους Αγιωτάς εις εξασφάλισιν της γραμμής υποχωρήσεως.... εκπέμπει εις υποστήριξιν του Σούκκα τον υπολοχαγόν του λόχου Πάργας μετά 190 ανδρών... διευθύνων τους Παργίους εθνοφρουρούς εναντίον του αριστερού....".

Δεν προχωρούσαν οι στρατιώτες του καπετάν Σούκκα κι ο Γάλλος διοικητής έβαλε τους Παργινούς να εκπορθήσουν το Μαζούλι από τα αριστερά, όπως ανεβαίνει το αντέρεισμα από την Αγία Κυριακή. Το κακοτράχαλο βουνό, απόκηρμινο, γίνονταν ακόμα πιο δύσκολο με την Αυγουστιάτικη ζέστη. Ψυχή των Παργίων ο Παναγής.

Ήξερε ο Παναγής πως ο αγωγιάτης μόνος του βγάξει το ζώο από τη λάσπη. Οι ίδιο έπρεπε να διώξουν τους Τούρκους από το Μαζούλι, οι άλλοι απλά θα βοηθούσαν. Φτερά πήραν τα πόδια τους, έφυγε η ζέστη, διώξαν το βάρος του κορμιού τους και το φως της σωτηρίας της πατρίδας διέλυσε τον φόβο του θανάτου. Αθόρυβα οι Παργίνοι πλησίασαν τους Τούρκους, κολλήσανε τις ράχες τους στα βράχια, ανάσαναν για λίγο κι άξαφνα ακούστηκε... απάνω τους παιδιά. Χύμηξαν τα παληκάρια κι έγινε φοβερή σφαγή. Σώμα με σώμα

κυλιότανε. Μέσα από την κόλαση ανέβαιναν ουρλιάσματα, βρισιές. Σε λίγο ο τόπος ξεκαθάρισε από τους άπιστους.

Άξαφνα από πιο ψηλά ακούστηκαν πάλι ντουφεκιές. Φάνηκαν κι άλλοι Τούρκοι. Κολάνε τα βράχια οι Παργίνοι. Ακούγεται ξανά η φωνή καταπάνω τους, ίδιος και φοβερότερος αγώνας. Σπιθαμή, σπιθαμή, βραχάκι, βραχάκι λευτερώνονταν το Μαζούλι.

Ο Παναγής με τον Μήτρο φθάσανε στην κορυφή.

Οι Τούρκοι φεύγανε. Πήρε ο Παναγής το μονοπάτι να κυνηγήσει τους Τούρκους, μια βραχοσειρά τον χώρισε από τον Μήτρο, βρέθηκε μόνος σε ένα μικρό πλάτωμα.

Λίγα μέτρα πιο πέρα 3 Τούρκοι του φράζανε τον δρόμο. Επεσε κάτω κι ενστικτωδώς πυροβόλησε με το πιστόλι. Ακουσε τρεις ντουφεκιές πάνω του, κατάλαβε πως οι Τούρκοι πυροβόλησαν μα δεν τον κτύπησαν. Σήκωσε λίγο το κεφάλι και σύρθηκε να προφυλαχτεί πίσω απόνα βραχάκι, είδε έναν Τούρκο χτυπημένο, νεκρό, άλλον να φεύγει, ο τρίτος πίσω από τον βράχο τον σημάδευε.... η σφαίρα χτύπησε στο βραχάκι... πετραδάκια τον χτύπησαν ελαφρά. Πήγε ο Παναγής να γεμίσει, οι σφαίρες του είχαν τελειώσει... Διάολε είπε κι ακούμπησε το γιαταγάνι του. Περίμενε λίγο.

Σήκωσε λίγο το κεφάλι του. Μια σφαίρα ξαναχτύπησε τον βράχο που τον προστάτευε. Σφίχτηκε. Πέρασαν λίγες στιγμές που μοιζαν αιωνιότητα, ύστερα ακούστηκε η φωνή του Τούρκου.

Σαν άντρες, ορέ Παργινέ, μου τελειωσαν κι εμένα οι σφαίρες, με τα γιαταγάνια. Ακούγονταν ντουφεκιές, κραυγές, η μάχη είχε κριθεί, μα οι δυο τους έστεκαν απάνεντι μονάχοι, αγωνίζονταν για την ζωή τους, την τιμή τους χωρίς μάρτυρα.

Σαν άντρες, άπιστε, είπε ο Παναγής και πετάχτηκε επάνω. Μπροστά του λίγα μέτρα πιο πέρα είδε τον Τούρκο. Ψηλός, γεροδεμένος, κατάξανθος, ήτανε λοχαγός.

Συνέχεια από τη σελίδα 12

Αγέρωχα τον κοίταξε ο Παναγής. Είδε ο λοχαγός την ουλή στο πρόσωπο, το παράστημα το βλέμμα. Τον περιεργάστηκε σαν επαγγελματία. Φαίνεται παληκάρι Παργινέ, λέει. Ορμάει ο Παναγής να τον τρυπήσει με το γιαταγάνι. Επιδέξια τον αποκρούει ο Τούρκος. Ο ήλιος ήταν τώρα απέναντι στο Παναγή. Επιτίθεται ο Τούρκος. Δεν θυμάται ο Παναγής τι κινήσεις έκανε, μόνο κατάλαβε, σαν βρέθηκε στα πλάγια, πως ο Τούρκος είχε πληγωθεί στο δεξί χέρι και το γιαταγάνι του ήταν στη γη. Την τελευταία του ευχή, στον Μουχαμίτη, είπε ο Παναγής κι ετοιμάζονταν να τον τρυπήσει. Ειρήνη για τα παιδιά μας, είπε ήρεμα ο Τούρκος. Το χέρι του Παναγή πέτρωσε. Ήξερε τους Τούρκους μοβόρους. Δεν είσαι Τούρκος, μωρέ, φώναξε. Ο παπούς μου ήταν ρωμιός απ' την Αρλίτσα, μα τούρκεψε μαζί με όλο το χωριό. Εγώ είμαι λοχαγός στη δούλεψη του Αλή. Είχε ακουστά απ' την γιαγιά του ο Παναγής πως τούρκεψε η Αρλίτσα. Φύγε, φώναξε, και για να δικαιολογήσει την πράξη του συνεχίζει, έχεις παιδιά; Εχω, τρία είπε ο Τούρκος και συνέχισε Μεχμέτ με λένε, θα σε θυμάμαι. Σπαθιά θα με ακούσεις, είπε ο Παναγής. Μάζεψε ο Τούρκος το γιαταγάνι κι ήρεμα πήγε ως την άκρη του πλατώματος, ύστερα χάθηκε τον κατήφορο.

Ο Παναγής είχε μαζέψει τα όπλα του νεκρού Τούρκου, σαν άκουσε τον Μήτρο πάνω απ' το πλάτωμα. Σέχασα, σούφυγε ο άλλος, κι έδειξε τον Λοχαγό που κατηφόριζε. Τέλειωσαν οι σφαίρες, δικαιολογήθηκε ο Παναγής, είχε λάδι το καντήλι του. Φύγαν οι Τούρκοι από παντού, συνέχισε ο Μήτρος, ανεβαίνει στο Μαζούλι ο καπετάν Σούκκας. Δεν απάντησε ο Παναγής, σκέφτονταν μόνο την ευχή. Μεγάλη κουβέντα, είπε. Τι είπες, ρώτησε ο Μήτρος. Ζέστη, είπε δυνατά ο Παναγής. Ναι ζέστη, είπε ο Μήτρος και σκούπισε το μέτωπο με την αναστροφή του χεριού του.

Ο πόλεμος δεν τελειωσε. Τον Φλεβάρη του 1814, οι Τούρκοι πιάνουν την Αγιά, επιτίθενται στην Πάργα, φθάνουν στα πρώτα σπίτια. Ο στόλος μπαίνει στο λιμάνι. Τα κανόνια από το κάστρο μόνο στόχους Τούρκικους δεν χτυπάνε. Ο Παναγής με τριάντα άλλους Παργινούς μπαίνουν στο κάστρο, πιάνουν τα κανόνια στα χέρια τους. Κάθε βλήμα και Τούρκικος στόχος. Φεύγουν οι Τούρκοι, γλυτώνει η Πάργα. Τον ίδιο καιρό οι Αγγλοι πιάνουν τους Παξούς. Ο Ναπολέων χάνει τον πόλεμο. Έρχονται τα πάνω κάτω στην Ευρώπη. Στις 21

προς 22 Μαρτίου 1814 η Ιωάννα Τουρκογιάννη μπαίνει την Αγγλική σημαία στο κάστρο πούγινε σε λίγα χρόνια σάβανο. Ο Παναγής με τους Παργινούς μπαίνουν στο κάστρο κι αποπλίζουν τους Γάλλους, σκοτώνεται μόνο ο γραμματέας του διοικητή. Πουλιέται σένα χρόνο η Πάργα. Αρχίζουν τα παζάρια για την τιμή τους. Πλησιάζουν οι Τούρκοι. Ξεσηκώνονται οι Παργίνοι, να πιάσουν την Λιθίτσα, την Βλαχέρνα. Τους σταματάνε οι Αγγλοι, ο Παναγής και τάλλα παληκάρια αποπλίζονται. Σφίγγει ο κλοιός.

Ο Παναγής τριγυρνάει με την γερική βάρκα στο λιμάνι. Μην φύγεις πέρα από το Κρουνέρι, τούχε πει ο Αστυνόμος. Σκέφτεται τα παιδιά του. Ειρήνη για τα παιδιά μας, είχε πει ο Τούρκος, χαμογέλα πικρά. Φαγητό, σωτηρία, σκέφτεται ο Παναγής. Εμπάζε νερά η βάρκα. Την έβγαζε στο καμίνι πίσω από να βράχο. Είχε πιάσει δυο-τρία ψαράκια. Τάκρυνε μην του τα πάρουν οι Αγγλοι, ίσως τα είχαν πουλήσει κι αυτά στον Αλή, σκέφτηκε και κίνησε για το σπίτι του. Ήταν απόγευμα της 14 Απριλίου 1819 και την ώρα που ο Παναγής πήγαινε για το σπίτι ο Αγγλός διοικητής είχε σύσκεψη στο Γραφείο του στο Κάστρο. Όλα είναι έτοιμα, είπε ο διοικητής. Τα καράβια έχουν έλθει να τους πάρουν. Θέλουν να φύγουν όλοι, κανείς δεν θέλει να μείνει ραγιάς των Τούρκων. Ευτυχώς προλάβανε εξέγερση.

Θα ήταν μεγάλη ζημιά για την Αγγλική Κυβέρνηση. Απο αύριο το πρωί να μην τους αφήνεται ούτε στα περιβόλια τους να μπαίνουν. Να το χωνέψουν πως όλα είναι των Τούρκων. Τα χρήματά τα πήρε ο Αρμιστής Μαϊτλαντ, 666.000 τάλληρα. Ελξε η σύσκεψη.

Κράτησε ο διοικητής μόνο τον Αστυνόμο. Δώσω τον πίνακα με τους αναρχικούς είπε. Διάβαζε αργά. Παναγής Σπαθιάς. Εγγαμος πατήρ 2 τέκνων. Καταξήνεται δια φόνον εις Παραμυθιάν. Έδολοφόνησεν Τούρκους εις Μαζούλι. Ηγήθη στάσεων κατά των Γάλλων. Υπόνοια ότι είναι ο δολοφόνος των Γραμματέων των Γάλλων. Συμμετείχε πρόσφατα εις ανατρεπτικήν οργάνωσιν, ως βασικό στέλεχος, δια την διασάλευσιν της καθεστηκυίας τάξεως. Λίαν επικίνδυνος. Συνέχισε την ανάγνωση ο διοικητής. Ήταν άλλοι καμιά τριανταριά. Εδώσε τον πίνακα στον Αστυνόμο. Δεν θα πάει κανείς στην Κέρκυρα, είπε, θα μείνουν πεσκέσι στον Αλή, έτσι έχει διατάξει ο Αρμιστής.

"Τότε τις 15 Απριλίου 1819" οι Παργίνοι "στρέφονται εις το κομητηγριο, ξεθάπτουν τα κόκκαλα των γονέων των, φωνάζοντας, ότι επειδή οι Αγγλοι επώλησαν και ναούς και ιερά έως και τας καλύβας, ελησμώνησαν

να πωλήσωσι τα κόκκαλα των γονέων...". Ξέθαψε ο Παναγής τα κόκκαλα των γονιών του, τάκαψε με τους άλλους. Τύλιξε η γυναίκα του στην στάχτη στο μαντήλι. Θλίψη... απόγνωση. Μαζεύτηκαν στην παραλία. "Ενώ ήσαν έτοιμοι να επιβιβασθώσι εις τα πλοία, Αγγλοι στρατιώται δραμιόντες επί του φρουρίου, αφήρησαν έως 30 Παργίους από τας οικογενείας των, ίνα τους υπηρέτησωσι εις μετακόμισιν...". "Τέσσαρες δε χιλιάδες ψυχαι, πεινασμένοι, ρακίνδυνοι και άποροι ερρίφθησαν εις τα πλοία και διεβιβάσθησαν εις Κέρκυραν...". Ο Παναγής ο Σπαθιάς κι οι τριάντα περίπου άλλοι Παργίνοι δουλέψανε φιλότιμα.

Το πρωί της 10 Μαΐου 1814 η Τουρκική σημαία υψώνεται στο Κάστρο. Φορτώνονται τα τελευταία κιβώτια. Επιβιβάζεται ο τελευταίος Αγγλός. Οι Τούρκοι είναι ακόμη μακριά από την παραλία. Λεηλατούν, φωνάζουν βρίζουν. Μετά τον τελευταίο Αγγλο πάνε να μπουν στο Αγγλικό πολεμικό οι Παργίνοι. Ενας Αγγλός του σταμάτα με το ξίφος. Φωνάζει ο Παναγής. Μια Αγγλίδα φωνάζει στον Αγγλο αξιωματικό.... παρακαλεί. Ο καπετάνιος διατάσσει πρόσω ολοταχώς. Οι τριάντα δύστυχοι μένουν άφωνοι. Οι Τούρκοι πλησιάζουν.

Ο Μήτρος βρίζει. Στην βάρκα μου, όσο είναι καιρός, φωνάζει ο Παναγής. Τρέχουν στο καμίνι. Σπρώχνουν την βάρκα. Μπαίνουν μέσα οι πιο πολλοί. Βρήκαν κουπιά και τάβλες. Ο Παναγής με άλλους δυο είναι ακόμη έξω. Σπρώχνουν λίγο πιο βαθιά την βάρκα. Μπαίνουν κι οι άλλοι δυο. Ετοιμάζεται να σπρώξει λίγο ο Παναγής και να πιαστεί μετά στην βάρκα να μπει κι αυτός. Κοιτάει προς τα πίσω. Ενας Τούρκος ξεπροβάλλει απ' τον βράχο. Βγάζει το πιστόλι. Μην κουνηθείτε φωνάζει. Κοκκαλώνουν. Στρέφει ο Παναγής αριστερά, δεξιά το κεφάλι του καθώς κοιτά τον Τούρκο. Φάχει να δει κάτι που θα τους σώσει. Βλέπει ο Τούρκος το πρόσωπό του. Την τελευταία σου ευχή, ορέ Σπαθιά, φωνάζει σγά. Ανατριχιάζει ο Παναγής. Ειρήνη για τα παιδιά μας, ορέ Μεχμέτ μουρμουρίζει.

Κοίταξε ο Τούρκος αριστερά, δεξιά, κανέναν δικός του δεν φαινόταν πλαστοκολογούσαν. Φύγετε γρήγορα, ορέ, είπε σγά. Τραβήξαν τον Παναγή οι Παργίνοι, πάνω στη βάρκα. Τραβάνε κουπί, απομακρύνονται. Ψυροβολεί στον αέρα ο Τούρκος, ο Λοχαγός Μεχμέτ. Τρέχουν οι Τούρκοι, ντουφεκάνε. Πεταί η βάρκα μακριά "και σώζονται εις την απάνεντι παραλίαν...".

Νίκου Χρ. Τσάκα

Παρχινές Ευελπίδες Ιερά Κεμπήλια-Αρχαία Μνημεία

Τα βιβλία του ΝΙΚΟΥ ΤΣΑΚΑ δε χρειάζονται προβολή και κριτική, αλλά διάβασμα. Σας κάνουμε γνωστή την έκδοση του νέου για την Πάργα βιβλίου του με την παράθεση του προλόγου του.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η έρευνα αυτή στηρίχτηκε σε γραπτά στοιχεία και στην παράδοση, γραπτή ή προφορική, γιατί θα ήταν μονομερής και άψυχη αν περιοριζόταν σε ξερή παράθεση περιγραφών ή προσωπικών παρατηρήσεων. Για το λόγο αυτό ξεπέρασε

τα στενά όρια της απλής εξιστορήσεως και μπήκε στην ψυχή και τα συναισθήματα του Λαού αυτού.

Προσπάθησε, όσο ήταν αυτό δυνατό, να δώσει πολυμερή, ολοκληρωμένη εικόνα των ιστορικών και θρησκευτικών μνημείων της Πάργας και τη θέση τους στην παργινή καρδιά, την καρδιά των γενεών και γενεών που έζησαν και έγραψαν την πολυκύμαντη ιστορία της και πέρασαν, μαζί με τον κόσμο τους, αφήνοντας πίσω έναν πολύ διαφοροποιημένο κόσμο και τα σύμβολά τους ερειπωμένα και μόλις αντέχοντα στο πέρασμα του χρόνου. Το κατόντημα των ιερών αυτών - τόπων, αντικειμένων ή μνημείων - τόσο θλιβερό για πράγματα που τόση ομορφιά και απλοϊκό μεγαλείο είχαν στον κόσμο του οποίου κυθέρναγαν την ψυχή και τα συναισθήματα επί αιώνες - δεν μπορεί παρά να δημιουργεί αισθήματα στοργής και θλίψεως σε κείνον που προσπαθεί να πλησιάσει τον ετοιμόσπαστο παλμό τους.

Αλλά αν δεν ακούσει τον παλμό τους αυτόν τον εσώτερο, κι αν, ακόμα, ο μελετητής δεν προσπαθήσει να μεταφερθεί στα χρόνια τους και να εισδύσει στην καρδιά των πραγμάτων που πάει να περιγράψει, δεν θα μπορέσει να πλησιάσει το βαθύτερο, το σωστό νόημα του σκοπού του.

Και θα μείνει, ξένος αυτός, ένας επιπόλαιος, ένας ψυχρός και φευγαλέος διαβάτης ενός κόσμου που δεν μπόρεσε να νοιώσει.

Πάργα, Δεκέμβριος 1965

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΕΥΘ. ΚΟΜΠΙΛΑΣ

Ο ΠΥΡΠΟΛΗΤΗΣ ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ ΚΑΝΑΡΗΣ (Ενας Ψαριανός από την Πάργα)

Απ' το βιβλίο που είναι κόπος και μόχθος 30 ετών του συγγραφέα για να λάμψει η ιστορική αλήθεια για την καταγωγή από την ΠΑΡΓΑ του ήρωα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΝΑΡΗ, στάλθηκαν "ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ" 60 αντίτυπα σε εξέχουσες προσωπικότητες, στα διάφορα Υπουργεία και υπηρεσίες.

Ενα απ' αυτά συνοδευόμενο από επιστολή στάλθηκε και στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κύριο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ.

Ο συγγραφέας έλαβε επιστολές με ευμενή σχόλια από τους:

* ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟ
Ομότιμο καθηγητή Πανεπιστημίου - Θεσσαλονίκη

* ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΖΙΤΣΑΙΑ

Ποιήτρια - Θεσσαλονίκη

* ΙΩΑΝΝΗ ΧΑΜΑΛΟΓΛΟΥ

Δήμαρχο Πάργας

* ΣΩΤΗΡΙΟ Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Συνταξιούχο διδάσκαλο

Θεσσαλονίκη

Αξιόλογη παρουσίαση του βιβλίου έκανε στην εφημερίδα των Ιωαννίνων "ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ" της 24-3-93 ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΡΕΛΛΗΣ.

Πάργα

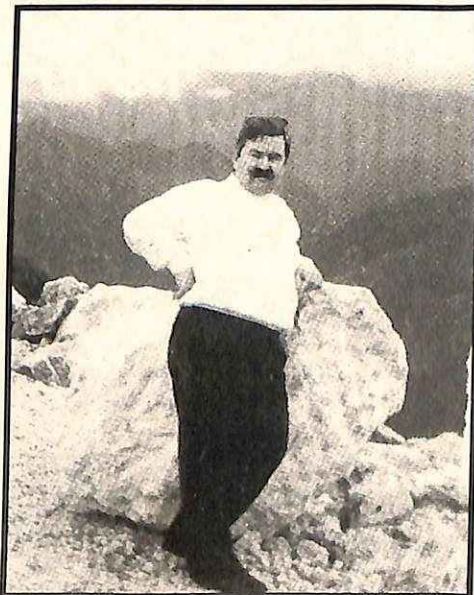
Σα νύφη είσαι Πάργα μου,
έχεις περίσσια κάλλη,
είσαι ντυμένη με ελιές
μέχρι το ακροβιάλι.

Ανέβηκα στο κάστρο σου
κι από ψηλά σε είδα
όλα φαντάζαν σύννεφο
κι εσύ σαν ηλιαχτίδα.

Απ' τις χονδρές καμάρες σου
και τους στενούς σου δρόμους
την ομορφιά σου ένιωθα
να κουβαλώ στους ώμους.

Κρίμα που φεύγω το πρωί
χωρίς να σε χορτάσω.
Θα σ' έχω ξέχωρα στο νου
και δε θα σε ξεχάσω.

Οδυσσέας Σερίφης

Ο Οδυσσέας Σερίφης γεννήθηκε στις 25 Μάρτη του 1946 σ' ένα από τα καραούλια του Ερμηίτη, στην κορφή του οποίου ήταν στημένο το βασίλειο του Μόρφη.

(Θεσπρωτικό κράτος - Θυαμουργιά). Από κει και τ' όνομα του χωριού του: Μόρφη Θεσπρωτίας.

Ε.Μ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΟΥΣΚΑΣ

Τα "καΐκια" της Παμβώτιδας

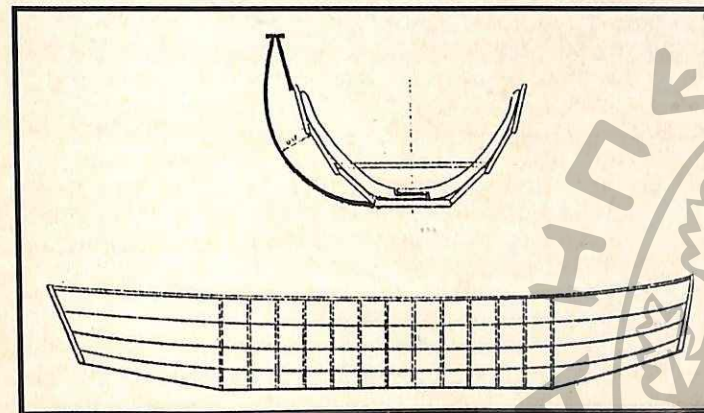
Από το περιοδικό ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΙΑ

Έκδοση του Ελληνικού Ινστιτούτου Προστασίας Ναυτικής Παράδοσης η εργασία του Πλοιάρχου και βιβλιοφίλου Γιάννη Ρούσκα με τον τίτλο "Τα "καΐκια" της Παμβώτιδας". Αποτελεί την πρώτη μιας σειράς μελετών για τα πλωτά μέσα όλων των λιμνών και ποταμών της πατρίδας μας.

Μια εργασία που έρχεται να συμβάλλει στη διάσωση της ιστορίας και της παραδοσιακής τεχνολογίας αυτών των σκαφών. Μια μελέτη με μικρά και περιεκτικά κε-

Το 1983 ο Βασίλης Ντούρντας ψαράς από το Νησί που ζει σήμερα στην Πάργα, θέλησε να δοκιμάσει τη συμπεριφορά του καϊκιού στη θάλασσα. Κατασκεύασε ο ίδιος στο Νησί ένα καϊκι, τη "Σκνίπα", με διαστάσεις ανάμεσα στο ψαροκάικο και το μεσιακό καϊκι: μήκος 7 μέτρα, πλάτος στη μέση 1,5 μέτρο. Οι νομείς έγιναν επτά, προστέθηκε ένα ακόμη σανίδι στο πέτωμα (μάνα και τρία σανίδια) από ξύλο ρόμπολου, η αρμολογία παρέμεινε κλιμακωτή, οι νομείς τοποθετήθηκαν μετά το πέτωμα, οι κρούνες και οι γαϊδάρες κατασκευάστηκαν από δρυ αντί ακακία και κέδρο αντίστοιχα. Με τα τρία σανίδια το ύψος του σκάφους έφτασε το 1 μέτρο περίπου και στα πανωσάνιδα, τοποθετήθηκε κουπαστή. Το σκάφος από το Νησί έπλευσε στα Ιωάννινα και από εκεί μεταφέρθηκε με φορτηγό στην Πάργα και ρίχτηκε στη θάλασσα.

Η συμπεριφορά του σκάφους στη θάλασσα δεν ήταν

Τρόπος δημιουργίας πλωτήρων με την τοποθέτηση πρόσθετων νομείων και πετωμάτων στη "Σκνίπα"

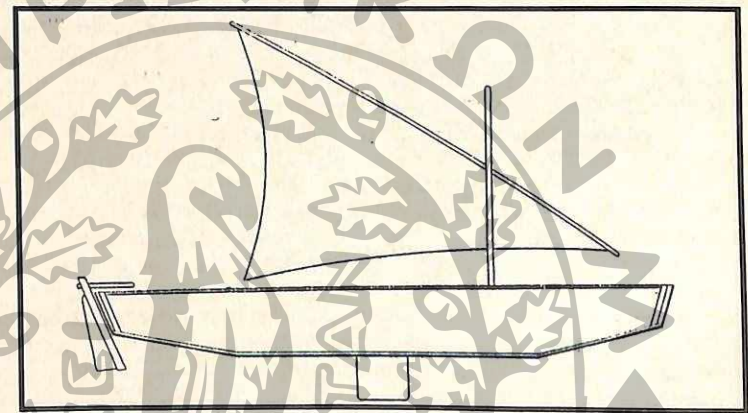
όπως στη λίμνη. Το καϊκι δεν είχε ευστάθεια και κινδύνευε να αναποδογυρίσει. Ο Βασίλης Ντούρντας ύστερα από παρακολούθηση του σκάφους, έλυσε το πρόβλημα ως εξής: Σε όλο το μήκος της μάνας κατασκεύασε στα πλευρά του σκάφους στεγανούς πλωτήρες προσθέτοντας κάθε 20 εκατοστά εξωτερικούς νομείς από δρυ, πάνω στους οποίους κάρφωσε με λεία αρμολογία σανίδια από ρόμπολο με πάχος 1 εκατοστό. Για στεγανοποίηση των πλωτήρων χρησιμοποίησε πολυεστέρα όπως και στο καλαφάτισμα του σκάφους. Ακόμα στη μέση κατά μήκος του καϊκιού κατασκεύασε μια ξύλινη κενή στήλη 50 εκατοστά μήκος, 2 εκατοστά πάχος και ύψος λίγο πιο πάνω από την ίσαλο γραμμή. Μέσα στην ξύλινη κενή στήλη τοποθέ-

τάλαια, που "αγκαλιάζουν" όλες τις πλευρές του θέματος. Με τη φροντισμένη καλλιτεχνική φροντίδα του Γιάννη Πανταζόπουλου, πλούσιο και ανέκδοτο φωτογραφικό και σχεδιαστικό υλικό και με κατατοπιστικές για τον ενδιαφερόμενο παραπομπές, βιβλιογραφία και Λεξιλόγιο.

Μια μελέτη που αξίζει να προσεχθεί και που εγκαινιάζει θεματογραφικό κύκλο. Μικρό δείγμα από την εργασία του Γιάννη Ρούσκα το κείμενο που ακολουθεί.

τησε κινητή σιδερένια καρένα 50 εκατοστά. Με τις δύο αυτές προσθήκες (πλωτήρες - κινητή καρένα), το καϊκι απέκτησε ευστάθεια και αποδείχτηκε αβύθιστο αφού κατόρθωσε να περάσει και από το Ταίναρο!

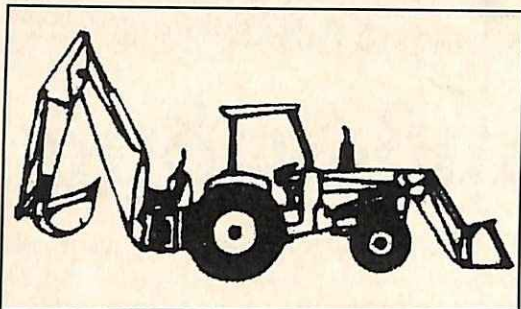
Για την κίνηση του σκάφους αυτού, στον "αργαλειό" του (στον πρώτο νομέα από την πλώρη) ο Βασίλης Ντούρντας τοποθέτησε κατάρτι από κυπαρίσσι με διάμετρο 8 εκατοστά και ύψος 2,5 μέτρα. Στο κατάρτι στερεώθηκε με κρίκο αντένα από λεπτό κυπαρίσσι μήκους όσο περίπου και του καϊκιού (7 μέτρα), για να ανεβοκατεβαίνει και να αλλάζει θέση στις πλευρές. Το πανί που τοποθετήθηκε ήταν λατίνι που στηρίχθηκε στην πλώρη και ο χειρισμός του γίνονταν με σκοινί από το σκαμνί της πρύμνης. Στο καϊκι εκτός από τα δύο κουπιά προς την πρύμνη τοποθετήθηκαν και δύο κουπιά στη μέση του. Τα κουπιά στηρίχθηκαν σε μπρούντζινους σκαρμούς στην

Πλάγια όψη της "Σκνίπας" με κατάρτι και λατίνι (Σχέδια Γιάννη Πανταζόπουλου)

κουπαστή και όχι σε θηλειές από ραγάδι όπως στα ψαροκάικα της λίμνης. Ακόμα στο σκάφος προστέθηκε λαγουδέρα (πηδάλιο).

Με το πανί και τα κουπιά και όπου υπήρξε ανάγκη με τη βοήθεια μικρής εξωλέμβιας μηχανής, το σκάφος αυτό κινήθηκε από την Πάργα στον Πειραιά (γύρω από την Πελοπόννησο). Στον Πειραιά φορτώθηκε σε πλοίο για τη Ρόδο. Από τη Ρόδο ταξίδεψε στη Χάλκη, στην Κάρπαθο, στην Κάσο και στο Γαϊδονήσι της Κρήτης. Στα ταξίδια αυτά αποδείχτηκε καλοτάξιδο, είχε μεγάλη ευστάθεια και ήταν αβύθιστο. Σήμερα η "Σκνίπα" είναι στην Πάργα και χρησιμοποιείται από το Βασίλη Ντούρντα για ψάρεμα στο Ιόνιο.

ΕΡΓΑ

Με μεγάλη αγωνία οι Ηπειρώτες περιμένουν την εξέλιξη των μεγάλων έργων στα οποία στηρίζουν τις ελπίδες τους για να βγει η Ηπειρος από την απομόνωση. Παραθέτουμε τις τελευταίες ειδήσεις που συλλέξαμε από τις Ηπειρωτικές Εφημερίδες και ευχόμαστε σύντομα να δούμε την πρόοδο των έργων.

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΟΚ ΘΑ ΣΦΥΡΙΞΕΙ ΤΡΕΝΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Στα πλαίσια του στόχου της ΕΟΚ για συνδυασμένες μεταφορές, που θα συμβάλλουν στην ταχεία ανάπτυξη του εμπορίου αναγκαία για την επιτυχία της εσωτερικής αγοράς και της συνοχής της Κοινότητας, το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πήρε απόφαση δημιουργίας διευρωπαϊκού δικτύου συνδυασμένων μεταφορών, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η σιδηροδρομική σύνδεση ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ - ΠΑΤΡΑΣ, ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ - ΒΟΛΟΥ και ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ - ΘΕΣΣΑΛΟ-

ΝΙΚΗΣ.

Σύμφωνα με την ίδια απόφαση, τα σχέδια αυτά θα πρέπει να ολοκληρωθούν ή τουλάχιστον να βρίσκονται στην τελική τους φάση σε 6 μέχρι 12 χρόνια.

Ειδικότερα για τις τρεις σιδηροδρομικές συνδέσεις της Ηπείρου με την υπόλοιπη Ελλάδα και μέσω Ηγουμενίτσας με την Ευρώπη, θα πρέπει να ολοκληρωθούν εντός 12 χρόνων. Ακόμη το κατευθυντήριο σχέδιο του δικτύου έχει ενδεικτικό χαρακτήρα και στοιχεία στην ενθάρ-

ρυνση των ρυατών μελών και ενδεχομένως και της Κοινότητας για δραστηριοποίηση προς την κατεύθυνση κατασκευής και άλλων έργων, αναγκαίων για την υλοποίηση του στόχου.

Τέλος, οι σχετικές προτάσεις της Επιτροπής συνοδεύονται και από σχετική έκθεση για την εφαρμογή της εν λόγω απόφασης του Συμβουλίου, απόφασης που δημοσιεύθηκε στην ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ της 10ης Δεκεμβρίου 1993.

ΔΗΜΟΠΡΑΤΕΙΤΑΙ Η ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ

Μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Γενάρη θα δημοπρατηθεί το τμήμα της Εγνατίας Οδού από την Ηγουμενίτσα μέχρι την Πεδινή - Ιωαννίνων. Η χρηματοδότηση του έργου θα είναι συνεχής και απρόσκοπτη, δήλωσε ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Αχιλλέας Κολιούσης μετά από συνάντηση που είχε με τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Ακη Τσοχατζόπουλο.

Εν τω μεταξύ το Υπουργείο Περιβάλλοντος - Χωροταξίας - Δημοσίων Έργων προσπαθεί να εντάξει στο δεύτερο πακέτο Ντελόρ τη διαδρομή Ηγουμενίτσας - Καβάλας, συνολικού μήκους 377 χιλ. (που αποτελεί και το κυριότερο μέρος του άξονα αυτού, που θα έχει μήκος 660 χιλ. από την Ηγουμενίτσα έως τα ελληνοτουρκικά σύνορα). Εξάλλου όπως δήλωσε ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Ηπείρου κ. Στυλιανός Τσιτσιμελής, η Κυβέρνηση σκοπεύει να προχωρήσει στη διαδικασία κατάταξης οριστικής μελέτης για τη σύνδεση της Ηπείρου με το ανατολικό σιδηροδρομικό δίκτυο της υπόλοιπης Ελλάδας.

Αν σ' όλα αυτά προστεθεί το γεγονός της υιοθέτησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση του δεύτερου πακέτου ελληνικών έργων στο οποίο περιλαμβάνεται και το λιμάνι Ηγουμενίτσας, τότε καταλαβαίνει κανείς ότι ο καινούργιος χρόνος 1994 άρχισε καλά για την περιοχή μας.

Μέσα στο 93 η μελέτη για τα παράλια του Ιονίου

Το θέμα της μελέτης των παραλιών του Ιονίου, συζητήθηκε σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στη γ.γ. της Περιφέρειας Ηπείρου.

Μετά το πέρας της σύσκεψης, απαντώντας σε ερώτηση δημοσιογράφου των Μ.Μ.Ε. Ιωαννίνων, ο γ.γ. Περιφέρειας Ηπείρου κ. Στ. Τσιτσιμελής τόνισε τα εξής:

"Είχαμε μία σύσκεψη με τους μελετητές των παραλιών του Ιονίου. Ενημερωθήκαμε πάνω στη φάση στην οποία βρίσκεται η μελέτη και τους έγιναν κάποιες υποδείξεις που περιλαμβάνουν τα εξής σημεία: Να ληφθούν υπόψη οι κοινωνικοί φορείς και οι απόψεις τους και στη φάση της ανάλυσης και αργότερα στη φάση των προτάσεων.

Δεύτερον, ανέλαβαν την υποχρέωση εντός του έτους να παραδώσουν τη μελέτη, έτσι ώστε η μελέτη να μπορέσει να πληρωθεί μέσα στις προθεσμίες και επιπλέον κάποιες τυχόν παρατηρήσεις μας να τις λάβουν υπόψη στην μελέτη έστω και μετά την προθεσμία της 31ης Δεκεμβρίου και ανέλαβαν μία προφορική υποχρέωση γι' αυτό".

ΓΙΑ ΤΟ 1994

Από την καρδιά μας ευχόμαστε ΥΓΕΙΑ - ΧΑΡΑ και ΕΙΡΗΝΗ σε όλο τον κόσμο.

Λόγω εκτάκτων γεγονότων αναγκαστήκαμε ν' αναβάλουμε γι' αργότερα τις προγραμματισμένες για το Φεβρουάριο εκδηλώσεις του Συνλόγου μας που ήταν:

- Η Γενική Αρχαιρεσιακή Συνέλευση.
- Ο ετήσιος χορός μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνλόγου Παργινών της Αθήνας.

Για να κυκλοφορεί έγκυρη
και έγκαιρη η έκδοσή μας

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΘΕΡΜΑ

τους συνεργάτες μας να στείλουν τα κείμενά τους μέχρι τις 15-3-93 στον ΒΑΓΓΕΛΗ ΜΠΑ-ΚΑΓΙΑΝΝΗ

Υμηττού 92 * 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ